

Budapest, 1937. november 14.

V. S. ✓

Kedves Albi !

Huszonöt esztendeje láttuk egymást utoljára, ami bizony elég hosszú idő lenne arra is, hogy az ember végképp elfelejtse egymást; pláne ilyen huszonöt esztendő! Ma azonban, mikor az egész ország, sőt az egész művelt világ ünnepel Téged, úgy érzem, hogy meg kell szólalnom nekem is. Engedd meg hát, hogy őszinte rokoni szeretettel és igaz magyar lelkesedéssel üdvözljelek azzal a szivből fakadó kívánsággal: adja Isten, hogy még sok-sok évig örvendhess a jól megérdemelt elismerésnek, még sok és nagy lépéssel vihedd előre a tudomány haladását, az egész emberiség jólétét, dicsőséget szerevezve magadnak és hazánknak. Legfőképp pedig azt kívánom, hogy még sokszor érezhesd lelked mélyén a legnagyobb örömet és elégtételt: a jól végzett munka, az új felfedezés, a fejlődés és tökéletesedés nagy utján egy újabb jelentőségteljes tér meghódításának felemelő tudatát!

Igaz rokoni szeretettel üdvözl

Domokos